

[Justitsministeren.]

Rigsadvokaten har på forespørgsel overfor mig udtalt, at han kendte dette gamle forhold, men at hr. Bøytler i sin tid havde givet ham en sådan redegørelse, at rigsadvokaten havde ment at kunne se bort fra det.

Den næste indvending mod hr. Bøytler er, som det ærede medlem siger, det forhold, der er kommet frem i pressen i den senere tid, nemlig revisor Bøytlers forhold til Ydingsagen, hvorom højesteretssagfører Ejvind Møller nu overfor klageretten „har rejst spørgsmål og indsendt et stort materiale“. I den foreliggende sammenhæng, forsvarligheden af at antage hr. Bøytler i 1945, kommer det jo ikke i betragtning, hvilke klager der senere måtte være fremkommet over hr. Bøytler, men til beroligelse for det ærede medlem kan jeg oplyse, at statsadvokat Carl Madsen i december 1945 blev opmærksom på, at der var noget med revisor Bøytler og hans forhold til Ydingsagen. Han havde i den anledning nogle samtaler med en ekspeditionssekretær i justitsministeriet. Der forelå dengang i ministeriet en den 1. maj 1940 afgivet erklæring fra revisorforeningens responsumudvalg. Erklæringen indeholdt på visse punkter en begrænset kritik af revisor Bøytler, men der var ikke tale om, at resultatet af hr. Bøytlers arbejde blev underkendt. Ekspeditionssekretæren sendte den 29. december 1945 statsadvokat Carl Madsen det materiale, der forelå til belysning af forholdet i Ydingsagen, herunder også en kendelse fra den særlige klageret af 10. april 1943, der beskæftigede sig med Bøytlers revision og responsumudvalgets udtalelse, og som afviste begæringen om genoptagelse. Ekspeditionssekretæren henviste i følgeskrivelsen Carl Madsen til at drøfte spørgsmålet med rigsadvokaturen, der jo måtte være nøje inde i Ydingsagen og derfor også bedst kunne bedømme forholdene. 3 uger efter, den 21. januar 1946, sendte statsadvokaten sagen tilbage til ekspeditionssekretæren med en kort skrivelse, som jeg med den højtærede formands tilladelse vil oplæse. Den lyder:

„Kære ekspeditionssekretær.

Hermed tilbagesender jeg med tak de 5 bilag vedrørende revisor C. E. Bøytlers forhold til Ydingsagen. Jeg er enig i, at

der ikke — selvom Bøytler har begået visse objektive fejl — kan siges at være fremkommet noget, som kan betegnes som odiøst.

Med venlig hilsen

Deres hengivne

Carl Madsen.“

Den alvorligste af de bebrejdelser, det ærede medlem har rejst mod revisor Bøytler, tager sit udgangspunkt i det protokollat fra prisdirektoratet, som det ærede medlem hr. Aksel Larsen oplæste i mødet den 21. oktober. Protokollatet angår et møde i prisdirektoratet den 5. juli 1946. Indholdet af protokollatet kan altså ikke komme i betragtning overfor spørgsmålet, om der er noget at indvende imod, at hr. Bøytler blev antaget som revisor i 1945, og jeg oplyste den 21. oktober, at jeg har truffet foranstaltninger til, at der bliver foretaget en undersøgelse af de bebrejdelser, der gøres revisor Bøytler i forbindelse med denne sag, og at få den foretaget gennem de kompetente myndigheder. Jeg skal erkende, at dette protokollat eller rettere sagt det, som fremgik af protokollatet om mødet i prisdirektoratet, nok kunne give anledning til at stoppe et øjeblik, men til protokollatet knytter der sig en underlig omstændighed, som det ærede medlem måske kan forklare mig. Det er oplyst, at protokollatet efter mødet blev tilstillet statsadvokat Carl Madsen den 13. juli 1946. Det er givet, efter hvad der er forsikret mig, at det ikke fandtes i sagens akter, da sagen efter Carl Madsens fratræden blev oversendt til rigsadvokaturen, og at det heller ikke fandtes i akterne, da rigsadvokaten sendte sagen videre til justitsministeriet. Heller ikke i ministeriets akter fandtes det, og hverken min forgænger eller ministeriets embedsmænd har set det, før de langt hen i 1947, altså længe efter at sagen var sluttet, blev bekendt med en afskrift af det; men protokollatet findes nu hos „Land og Folk“, som har aftrykt det den 3. september 1948. Kan det ærede medlem gøre mig rede for dokumentets vandringer, fra det oprindeligt blev sendt til statsadvokaten og til det til slut dukker op på det ærede medlems domæne? — Jeg bør tilføje, at jeg mistænker ikke statsadvokat Carl Madsen for at være den, der har sendt det på afveje; det ærede medlem har jo øjensyn-